

te, hvad det var, og fik det at vide, degede paa Biffene, og spurte: „Er det saa Maarene?“ Men jeg tænker mig, at samme Dame vilde træffe overlegent paa Staldene af Medagt med de dumme Bønder, som ikke kendte noget til Bimmelstæft eller Repertoiret paa det kongelige Teater. Men saa gives der jo heldigvis fløge Folk, som er velindfødte og har det „vide Syn“, der med et Overlegent Smil betragter de uvidende Klæder i By og paa Land, som selv saa indersig dumme. Men ad hinandens Tumbeder. Men mon saa disse lærde Herrer ikke har deres Indskrænkninger og begaar deres Dumheder? Jeg har hørt eller læst om en lærd Professor, som bankede paa sin egen Dør, og som, da ingen aabnede den for ham, forsøgte sig videre med den fornuftige Bemærkning: „Na, der er nok ingen hjemme.“

Men hvad har alt dette med Høst og Skiftid at gøre? — Laalmodighed, fære Læser, nu kommer Anvendelsen. Naar man er nogenlunde vel underrettet i Geografien, saa indser man let nok, at Høsttiden maa komme til høst forskellige Lænder paa Jordens forskellige Egne. Man vil tillige indse, at vort Liv her paa Kloben er afhængig af Høsten. Mot et Aars almindelig Misvæxt over den hele Klobe, og den hele Menneskeskæbte vilde de Himmerdøden. Den følgende Tædemark er det dækkede Vord. Er det dækket til Overflod her, saa kan vi ved Hjælp af Jernbaner og Dampefiske snart fætte vor Overflod paa det tomme Vord i den anden Ende eller paa den anden Side af Kloben. Men om Vordet „ved en Kæmpe“ skulde staa tomt over den hele Verden, saa vilde hverken Jernbaner eller Dampefiske saa nogen Betydning mere. Na, men saa maatte der ske et Vord paa alle Naturlens Love,“ siger Bismanden.

„Vel,“ spørger jeg, „hvillen Garanti har De nu, fære Hr. Videnskabsmand, at et saadant Vord ikke kan ske?“ — „Menneskeskæbten er fundaarige Erforing og Naturlovene uforanderlige,“ siger han. „Maatte han er tilfreds med den Garanti. I alle Tilfælde er der mange, som tilføjer hans Afse, som læser rolig og har utoelig med den Garanti. — Sagde jeg nu ikke mere, end jeg kan bevise, naar jeg siger, at han har utoelig? Maatte. Men jeg ved da en Ting, og det er, at den uforanderlige Naturlov i maa synes den en haard og kold Herre, en besværlig og utaknemmelig Tyrant, som efter hele sit Liv at have troet paa og til denne Herre, nu pludselig har samme Herre berøve sig alt. Hvad hjælper nu al hans Kundskab til Naturen og dens Love? Hvad hjælper Danne, Høststaf, Kunst, Filosofi og det vide Syn? Han nærmer sig Manden med Leen, som er færdig til Indbuddet; han nærmer sig de ukendte Egne, som Videnskaben aldrig har kunnet gennemforke, og som selv „Lutens Herrer“ ikke kunde naa uden ved et Ulfestilsfælde, og saa kom de ikke tilbage og gav Underretning om Forholdene derovre paa den anden Side.“

„Na, nu var vi al Ting rodet sammen,“ siger min Bismand, „det ligner de Herrer Præster, der har vi paa et Bæst Høst og Skiftid, Stofrengeligheder, Videnskabs og Religion, Jernbaner og Røpemafliner, Død og Svighed rodet ind imellem hinanden. Men det er kun uoplyste, ufødrede og dumme Mennesker, som haaledes rodet alt i en Hob.“ — Nu vel, fære Bismand, du klassificerer mig aabenbart med Damen, der satte Høsten og Biffene i for nær Forbindelse. Men du vil dog vel ikke nægte, at de havde ganske mange Slagstilsfælde og Omstændighedsforbindelser. De til hørte begge Plantevædener, de var begge almindelige Kotteplanter, næredes af samme Jord, samme Stof i det væsentlige osv., osv., det tog blot Aendernes Sjæ til at stelde mellem dem. — Men hvad om du nu var ved at gaa fra din egen Dør? Det er fort og godt min Mening om dig. Du gaar fra din egen Hjertebe, den Dør, gennem hvilken du skulde finde dit eget Livs din Livsereffes Sammenhæng, dens Forhold til det naturlige og det usynlige, til Fortid, Nutid og Fremtid, til det naturlige og det overnaturlige, det, du kender lidt til, og det for dig aldeles ukendte. Gaa derfor ind igennem dit eget Hjertes Dør og find din Bændoms Gud, ham, der sagde: „Heretter skal, saa lange Jorden haar, Sød og Høst, Stude og Hede, Sommer og Vinter, Dag og Nat ikke afslæ.“ Han „alver Regn og frugtbare Læder af Himmelen,“ han oplader sin milde Haand og mætter alt det, der lever, med Velbehag.“ Han giver ogsaa sine Bøen „det evige Livs

„Vord“, og han raader over Klobefelmanden med Leen. Og naar denne frøgtede Mand saa endelig faar Tilladelse til at buage ind, saa aabner Gud Døren til Høst med de mange Vølger, hvor han baade har dækket Vord og selv gaar for Vord, idet han mætter Hjertet med fælslig Frø. Der nævnedes jeg nogle af de Birkfombeder, som ligger Hjertet nærmest, for om jeg muligvis kunde faa din Dør aabnet. Men hans Birkfombeder er langt færrere, end dem, du og jeg kan opregne. En af dem befød i at give dig den Bismod og Fortid, som du sætter saa megen Pris paa. Og han kunde faamænd let tage den fra dig igen, om han synes, du misbruger den alt for meget. Men hans Øst er at lede den ind i det rette Spor. Det Spor, der er ret for ham. Og saa vilde han gerne hørte dig med Herte og Fortid, og hvad du ellers har, som ikke er sundt, men som har sin Rod i ham, ind i sit evige Nige.

Nu har jeg her fiddet og skrævet til Bismanden, som maatte slet ikke læser, hvad jeg skriver. Lad mig derfor tilløje et Ord til faadanne, som jeg kan naa. Vi alle laar og høfter hver Dag her nede, og som vi faar, saa høfter vi. Nogle iblandt os og om os faar Død og Forfrænselighed, idet de sin tanker og stræber for dette Liv, det Vord og det Vnit. Andre faar og høfter i Tro med det evige Liv for Sjæ. Men til os alle og om os alle hedder det: „Oplad eders Vne og se, Marferne er allerede hvide til Høsten. Den, som høfter, faar Røn og famler Krugt til et evigt Liv, saa at de kan glæde sig tilkommen, baade den, som laar, og den, som høfter.“ Der er Sammenhæng, du, i Verdenshænet. Hvad om Hovedhæftigen med Opfindelsen af Jernbaner og Dampefiske var at bringe Arbejdere hurtigt og sikkert ud i den Høst, hvor den er mest tjenlig i Høstlivet? Hvad om Telegrafens hovedsagelig blev til for at bringe hurtigt Bud fra Arbejder til Arbejder der ude paa Marken? Hvad om den Menneskelige Fortid blev færet paa saa mange Omraader for at fætte disse Arbejdere i Stand til bedre at overvinde alle Hindringer, som optaarner sig alle Vegne, hvor dette Høstarbejde søes? Det er nu mit Syn paa Sagen. Er det end et gammelt Syn, saa har det mange Fordele, som de faafaldte nye og vide Syner mangler. Disse nye Syner vil om nogle Aar blive gamle, de vil gaa af Mode og afleses af andre. De er derfor indfrankede til en kort Tid, og som oftest til en snæver Kred. Det gamle Syn paa Guds Frelserplan og hans Verdensstyre med den for Sjæ er evigt uagt og friskt. Det faar lige Høst, lige fortlaet, lige idendigt og altforfærende for hver, der faar Vnit opladt for det til enhver Tid. Men af, du jordbundne Slægt! hvor svært det er for dig at faa Sjæ ret op for dette Syn! Hvor vil du findes, og hvad vil du være optagen af, naar Høstens Herre kommer?

Vi Danne i Amerika udgør ca. en halv Million, hvoraf ikke 50,000 er indboflet blot udvortes flet. Hvor lille et Stykke vi dog er naet, en Tiendedel! Maatte vi dog alenme Madskævet, det fmaalige Kæst, Misundelse og Selvfønsen, og maatte vi betagne og haarne af Synets og Sagens Størked hugge ind af alle Kræfter! Det give Gud! Maatte Høstens Herre finde dig vaagen og i Birkfombed, naar han kommer!

S. A. Jensen.

Gammelt og glem.
Du Angling, som bort over Vølgerne for, for langt i det fjerne at dæffe dit Vord og Vej for din Fremtid at finde, har du ganske glem, hvad du lovede den Gang, da Udbandredamp'en fra Kjøen sig fvaag, mens hjemlandfke Toner fra Skibsdækket flang — ja glem, hvad du lovede hende, hvis Høst faldt mere end tusinde Ord, den flege og grædende Kvinde, du bævede kaldte din Mor?

Har ganske du glem, hvilke Læster du gav din Gud paa det store og gungende Dør og find din Bændoms Gud, ham, der sagde: „Heretter skal, saa lange Jorden haar, Sød og Høst, Stude og Hede, Sommer og Vinter, Dag og Nat ikke afslæ.“ Han „alver Regn og frugtbare Læder af Himmelen,“ han oplader sin milde Haand og mætter alt det, der lever, med Velbehag.“ Han giver ogsaa sine Bøen „det evige Livs

„Vord“, og han raader over Klobefelmanden med Leen. Og naar denne frøgtede Mand saa endelig faar Tilladelse til at buage ind, saa aabner Gud Døren til Høst med de mange Vølger, hvor han baade har dækket Vord og selv gaar for Vord, idet han mætter Hjertet med fælslig Frø. Der nævnedes jeg nogle af de Birkfombeder, som ligger Hjertet nærmest, for om jeg muligvis kunde faa din Dør aabnet. Men hans Birkfombeder er langt færrere, end dem, du og jeg kan opregne. En af dem befød i at give dig den Bismod og Fortid, som du sætter saa megen Pris paa. Og han kunde faamænd let tage den fra dig igen, om han synes, du misbruger den alt for meget. Men hans Øst er at lede den ind i det rette Spor. Det Spor, der er ret for ham. Og saa vilde han gerne hørte dig med Herte og Fortid, og hvad du ellers har, som ikke er sundt, men som har sin Rod i ham, ind i sit evige Nige.

Nu har jeg her fiddet og skrævet til Bismanden, som maatte slet ikke læser, hvad jeg skriver. Lad mig derfor tilløje et Ord til faadanne, som jeg kan naa. Vi alle laar og høfter hver Dag her nede, og som vi faar, saa høfter vi. Nogle iblandt os og om os faar Død og Forfrænselighed, idet de sin tanker og stræber for dette Liv, det Vord og det Vnit. Andre faar og høfter i Tro med det evige Liv for Sjæ. Men til os alle og om os alle hedder det: „Oplad eders Vne og se, Marferne er allerede hvide til Høsten. Den, som høfter, faar Røn og famler Krugt til et evigt Liv, saa at de kan glæde sig tilkommen, baade den, som laar, og den, som høfter.“ Der er Sammenhæng, du, i Verdenshænet. Hvad om Hovedhæftigen med Opfindelsen af Jernbaner og Dampefiske var at bringe Arbejdere hurtigt og sikkert ud i den Høst, hvor den er mest tjenlig i Høstlivet? Hvad om Telegrafens hovedsagelig blev til for at bringe hurtigt Bud fra Arbejder til Arbejder der ude paa Marken? Hvad om den Menneskelige Fortid blev færet paa saa mange Omraader for at fætte disse Arbejdere i Stand til bedre at overvinde alle Hindringer, som optaarner sig alle Vegne, hvor dette Høstarbejde søes? Det er nu mit Syn paa Sagen. Er det end et gammelt Syn, saa har det mange Fordele, som de faafaldte nye og vide Syner mangler. Disse nye Syner vil om nogle Aar blive gamle, de vil gaa af Mode og afleses af andre. De er derfor indfrankede til en kort Tid, og som oftest til en snæver Kred. Det gamle Syn paa Guds Frelserplan og hans Verdensstyre med den for Sjæ er evigt uagt og friskt. Det faar lige Høst, lige fortlaet, lige idendigt og altforfærende for hver, der faar Vnit opladt for det til enhver Tid. Men af, du jordbundne Slægt! hvor svært det er for dig at faa Sjæ ret op for dette Syn! Hvor vil du findes, og hvad vil du være optagen af, naar Høstens Herre kommer?

Danmarks-Bygningens-Komiteen.

San Francisco, Cal., Juli 1914. Til danske Foreninger, Menigheder, Præster, Forretningsmænd og andre, som har modtaget Danmarks-Bygningens-Mærker i Konfiguration. Der er nu hængaaet adskillig Tid, siden vi sendte Dem et mindre Antal Danmarks-Bygningens-Mærker med Anmodning om, at De vilde hente Danmarks-Bygningens-Sagen ved at hylde os at afrette nævnte Mærker. Ganske vist var Mærkerne sendt Dem i Konfiguration, men vi forudsatte, at enhver dansk Forening og Menighed med Glæde vilde faa Kredis om dette dansk-amerikanske Nationalforetagende og fætte en Gæde og Stolthed i at faa Mærkerne omsatte i kontante Penge.

vi, at hver eneste en, som har denne Sags Gennemførelse paa Hjerte, vil se sig i Stand til at fende os Betaling for hele det modtagne Antal Mærker. For ingen enkelt Forhandler — specielt for Foreninger og Menigheder — vil det beløbe sig til store Summer, og med blot lidt velvilligt Arbejde skulde det ikke være vanskeligt for nogen at afrette Resten senere. Men for os vil de mange fmaa Tilfald udgøre en betydelig samlet Sum.

Vi beder Dem nu med det allerberste tage denne Sag under alvorlig Overvejelse og det skulde glæde os, om De vilde efterkomme denne besædne Anmodning. Husk, at hele dette dansk-amerikanske Nationalforetagende er til Danmarks Hæ.

San Francisco, Cal., 28. Juli 1914. Hr. Redaktør. Samtidig med dette sender vi Dem en Klippe af Danmarksbygningen, som efter forskellige Forandringer nu endelig er approberet af alle Vedkommende. Medens Interesret forbliver uændret som oprindelig bestemt (som beskrevet i Meddelelsen, som fulgte med Klippen af det første Udsnit til Bygningen tidligere paa Aaret) er der, som vil ses, foretaget betydelige Forandringer paa Bygningens Ydre. Det store Taarn er blevet betydeligt lavere og forsynet med en pyramideformet Top, og i Stedet for et mindre Taarn findes der nu to. Paa det midterste vil der paa den sydlige Facade blive anbragt en Søffine. Paa Taarnet til Venstre om at gøre Afregning, haaber

Ru sidder hun der i sit ensomme Hjem og naages af Tanker, som trænger sig frem og formes til Anelser bange. Hun famler i Stuefen og finder et Brev, et kuilet, forkrøllet, det sidste han skrev; hun sidder han ventet mens Dagene blev

Hun højer sit Hoved og beder en Bøn for dig, hendes eneste bortdragne Søn, som istæn en Moder kan bede. Hun beder ved Gød og hun beder ved Kvæld: O, Herre, har Verden forblødet hans Sjæl, har Strømmen bortdraget min Dreng i sit Bæld, saa lov mig — ja, lov mig at lede ham ud af dens Navntag igen, at om jeg mere skal se ham hærnede, vi en Gang maa mødes hos dig.

Skal hun gaa forladt og forglemt i sin Grav og den, hun sin renefte Skerlighed gav, og som hun i Løbet har faaet? O nej, Høst et Brev, om et eneste Ord, og Høsten vil synes for hende en Sløt, og glemmes vil Sorgen og Sænnet. Giv hende at læse et Ord fra din Haand, forinden hun hæslet er havnet og løst fra de jordfiske Vaand.

Fra „Norden“, Melbourne, Australien, 6. Juni 1914. ved Peter C. Ligeard.

Loypen anbragt en Signalmast, hvorpaa en Kugle vil blive hejst og senet hver Dag kl. 12. Ugeunder skulgen er anbragt en Væls-harpe, konstrueret af afstemte Metalrør. Længere nede paa Taarnet et stort Laarnur. Vurblæsergruppen vil blive anbragt paa Hovedtaarnets Læfside over Hovedindgangen til Bygningen, iffe som oprindelig planlagt paa en Søle, da Pladsen ikke tillader det. Foran Indgangen de tidligere beskrevne Kunststykke. Den paatænkte Sø er bleven betydeligt mindre; dette er gjort baade af økonomiske og sanitære Hensyn, ogsaa til Dels paa Grund af Bladsmangel. De planlagte Valtioner er opgivne, og i Stedet for bliver Bygningen omgivet af et smukt Gædeanlæg.

San Francisco, Cal., 28. Juli 1914. Hr. Redaktør. Samtidig med dette sender vi Dem en Klippe af Danmarksbygningen, som efter forskellige Forandringer nu endelig er approberet af alle Vedkommende. Medens Interesret forbliver uændret som oprindelig bestemt (som beskrevet i Meddelelsen, som fulgte med Klippen af det første Udsnit til Bygningen tidligere paa Aaret) er der, som vil ses, foretaget betydelige Forandringer paa Bygningens Ydre. Det store Taarn er blevet betydeligt lavere og forsynet med en pyramideformet Top, og i Stedet for et mindre Taarn findes der nu to. Paa det midterste vil der paa den sydlige Facade blive anbragt en Søffine. Paa Taarnet til Venstre om at gøre Afregning, haaber

Ru sidder hun der i sit ensomme Hjem og naages af Tanker, som trænger sig frem og formes til Anelser bange. Hun famler i Stuefen og finder et Brev, et kuilet, forkrøllet, det sidste han skrev; hun sidder han ventet mens Dagene blev

Hun højer sit Hoved og beder en Bøn for dig, hendes eneste bortdragne Søn, som istæn en Moder kan bede. Hun beder ved Gød og hun beder ved Kvæld: O, Herre, har Verden forblødet hans Sjæl, har Strømmen bortdraget min Dreng i sit Bæld, saa lov mig — ja, lov mig at lede ham ud af dens Navntag igen, at om jeg mere skal se ham hærnede, vi en Gang maa mødes hos dig.

Skal hun gaa forladt og forglemt i sin Grav og den, hun sin renefte Skerlighed gav, og som hun i Løbet har faaet? O nej, Høst et Brev, om et eneste Ord, og Høsten vil synes for hende en Sløt, og glemmes vil Sorgen og Sænnet. Giv hende at læse et Ord fra din Haand, forinden hun hæslet er havnet og løst fra de jordfiske Vaand.

Fra „Norden“, Melbourne, Australien, 6. Juni 1914. ved Peter C. Ligeard.

vi, at hver eneste en, som har denne Sags Gennemførelse paa Hjerte, vil se sig i Stand til at fende os Betaling for hele det modtagne Antal Mærker. For ingen enkelt Forhandler — specielt for Foreninger og Menigheder — vil det beløbe sig til store Summer, og med blot lidt velvilligt Arbejde skulde det ikke være vanskeligt for nogen at afrette Resten senere. Men for os vil de mange fmaa Tilfald udgøre en betydelig samlet Sum.

vi, at hver eneste en, som har denne Sags Gennemførelse paa Hjerte, vil se sig i Stand til at fende os Betaling for hele det modtagne Antal Mærker. For ingen enkelt Forhandler — specielt for Foreninger og Menigheder — vil det beløbe sig til store Summer, og med blot lidt velvilligt Arbejde skulde det ikke være vanskeligt for nogen at afrette Resten senere. Men for os vil de mange fmaa Tilfald udgøre en betydelig samlet Sum.

vi, at hver eneste en, som har denne Sags Gennemførelse paa Hjerte, vil se sig i Stand til at fende os Betaling for hele det modtagne Antal Mærker. For ingen enkelt Forhandler — specielt for Foreninger og Menigheder — vil det beløbe sig til store Summer, og med blot lidt velvilligt Arbejde skulde det ikke være vanskeligt for nogen at afrette Resten senere. Men for os vil de mange fmaa Tilfald udgøre en betydelig samlet Sum.

vi, at hver eneste en, som har denne Sags Gennemførelse paa Hjerte, vil se sig i Stand til at fende os Betaling for hele det modtagne Antal Mærker. For ingen enkelt Forhandler — specielt for Foreninger og Menigheder — vil det beløbe sig til store Summer, og med blot lidt velvilligt Arbejde skulde det ikke være vanskeligt for nogen at afrette Resten senere. Men for os vil de mange fmaa Tilfald udgøre en betydelig samlet Sum.

vi, at hver eneste en, som har denne Sags Gennemførelse paa Hjerte, vil se sig i Stand til at fende os Betaling for hele det modtagne Antal Mærker. For ingen enkelt Forhandler — specielt for Foreninger og Menigheder — vil det beløbe sig til store Summer, og med blot lidt velvilligt Arbejde skulde det ikke være vanskeligt for nogen at afrette Resten senere. Men for os vil de mange fmaa Tilfald udgøre en betydelig samlet Sum.

vi, at hver eneste en, som har denne Sags Gennemførelse paa Hjerte, vil se sig i Stand til at fende os Betaling for hele det modtagne Antal Mærker. For ingen enkelt Forhandler — specielt for Foreninger og Menigheder — vil det beløbe sig til store Summer, og med blot lidt velvilligt Arbejde skulde det ikke være vanskeligt for nogen at afrette Resten senere. Men for os vil de mange fmaa Tilfald udgøre en betydelig samlet Sum.

vi, at hver eneste en, som har denne Sags Gennemførelse paa Hjerte, vil se sig i Stand til at fende os Betaling for hele det modtagne Antal Mærker. For ingen enkelt Forhandler — specielt for Foreninger og Menigheder — vil det beløbe sig til store Summer, og med blot lidt velvilligt Arbejde skulde det ikke være vanskeligt for nogen at afrette Resten senere. Men for os vil de mange fmaa Tilfald udgøre en betydelig samlet Sum.

vi, at hver eneste en, som har denne Sags Gennemførelse paa Hjerte, vil se sig i Stand til at fende os Betaling for hele det modtagne Antal Mærker. For ingen enkelt Forhandler — specielt for Foreninger og Menigheder — vil det beløbe sig til store Summer, og med blot lidt velvilligt Arbejde skulde det ikke være vanskeligt for nogen at afrette Resten senere. Men for os vil de mange fmaa Tilfald udgøre en betydelig samlet Sum.

vi, at hver eneste en, som har denne Sags Gennemførelse paa Hjerte, vil se sig i Stand til at fende os Betaling for hele det modtagne Antal Mærker. For ingen enkelt Forhandler — specielt for Foreninger og Menigheder — vil det beløbe sig til store Summer, og med blot lidt velvilligt Arbejde skulde det ikke være vanskeligt for nogen at afrette Resten senere. Men for os vil de mange fmaa Tilfald udgøre en betydelig samlet Sum.

vi, at hver eneste en, som har denne Sags Gennemførelse paa Hjerte, vil se sig i Stand til at fende os Betaling for hele det modtagne Antal Mærker. For ingen enkelt Forhandler — specielt for Foreninger og Menigheder — vil det beløbe sig til store Summer, og med blot lidt velvilligt Arbejde skulde det ikke være vanskeligt for nogen at afrette Resten senere. Men for os vil de mange fmaa Tilfald udgøre en betydelig samlet Sum.

SYD DAKOTA.
Jeg har til Salg frugtbart Farmland, hvorpaa kan avles Alfalfa, Majs og Frugt, og hvorpaa kan holdes Svin, Kvæg og Heste. Nærværdigt Marked, Kirke og Skole. Skandinavisk Koloni. Pris \$10 pr. Acre og høiere. Skriv til mig idag.
ALBERT GUNDERSON, PIERRE, SOUTH DAKOTA.

THE NEBRASKA STATE FAIR
NEBRASKA at LINCOLN
LINCOLN BEACHEY THE WORLD-RENOWNED AERIAL GYMNAST IS UNDER CONTRACT TO LOOP THE LOOP AND FLY UPSIDE DOWN EACH DAY
HARNESS AND RUNNING RACES DAILY PATRICK CONWAY'S BAND AND GRAND OPERA CO.
INDIAN VILLAGE, VAUDEVILLE & FIREWORKS
The Best Agricultural & Horticultural Display in the UNITED STATES, housed in a new up-to-date structure.
AUTOMOBILE, IMPLEMENT, LIVE STOCK AND BETTER BABIES EXHIBITS
BOYS' SCHOOL ENCAMPMENT
REMEMBER THE DATES [SEPT.-7, 8, 9.] 10 & 11-1914

Et Udbalg af
Gyldendals 2-Arne Bibliotek.
Alle smukt indbundne. Format 7-5/8 Tommer. Pris 60 Cts. per Bind.

Selma Lagerlöf: Legender og Fortællinger i Udbalg
Kropold Vudde: Tulefortællinger.
Vilhelm Eitergaard: Danmarks Bøvebøik. Tøge Bræde.
Jonas Lie: Løben og hans Gustru. Livsflåden. Dyre Heim.
Eorsten Gauch: Vilhelm Jæbren.
Johannes Helms: Soldaterliv.
Thomas Lange: Udbalgte Skrifter I, II.
Magdalene Thoresen: Udbalgte Fortællinger
Johannes Jørgensen: Den ideoie Dag.
Chr. Winther: Fortællinger paa Vers. Fortællinger i Prosa I, II.
P. Fr. Riis: Læsa Mansson fra Staane.
Sophus Aabitz: En Aften i Stovbergaarden.
Jach. Topelius: Gustav Adolf og Tredveaarstrigen fra Karl Gustafs og Karl XI's Tid.
A. Dehlschlagel: Udbalgte Digtninge.
A. Dehlschlagel: Sæson Karl. Valdur bin gobe, Balmote.
Krittoffer Janson: Han og hun.
Carl Bernhard: Et Kar i Rebenhavn.
Fr. A. S. Eriksen: Fra Klit og Hav.
Henrik Bertz: Romantiske Stuefjel.
Tre Lyfispil.
G. C. Andersen: D. T. Run en Epilemand.
Henrik Ibsen: Et Duffehjem.
Henrik Ibsen: Kongsemnerne og Gildet paa Solhaug.
Henrik Ibsen: Reiser og Gæstgæver I, II.
Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebr.

Udvalg af GYLDENDALS STORE NEDSÆTTELSE.
Af Gyldendals store Nedsættelse haves nu paa Lager her bl. a. følgende, som sendes portofrit til enhver Adresse ved Modtagelse af de vedføjede yderst lave Priser.

Religiøse og teologiske Skrifter:

Breve fra Luther, oversatte af F. L. Mynster. 438 Sider. 30
Theologiske Afhandlinger af C. E. Scharling. 428 Sider. 40
Sv. Prædikener for Bøen, af Gordon Cathrop. 93 Sider. 10
F. Nielsen: Sjæle- og Tankelære. 96 Sider. 20
Søren Kierkegaard: Øjeblikket. 193 Sider. 40
Søren Kierkegaard: Frygt og Bæven. 144 Sider. 35
J. P. Mynster: Prædikener. 1ste Bind. 460 Sider. 30
J. P. Mynster: Efterladte Prædikener. 244 Sider. 25
Blaise Pascal, Hans Kamp mod Jesuitterne 175 Sider. 20
A. C. Larsens Fortolkninger. 12 Bind tilsammen nu. 330

Historie, Biografi o. s. v.

Thrige: Danmarks Historie i vort Aarhundrede: I og II. Del. 1308 Sider 21 Kr. Nu kun \$1.75
Listov: Luthers Levnet. 259 Sider. 35
Schwanenflügel: H. C. Andersen, 161 Sider. 65
Jens Munks Navigatio Septentrionalis. 20
Bodenhoff: Fra Dannevirke til Als. 137 Sider. 35
Oppermann: Dalgas, Hedessagens Forkæmper. 32 Sider. 10

Litteratur:

Digter og Skizzer fra danske Forfattere. 167 Sider. 25
H. C. Andersen: De to Baronesser. 276 Sider. 35
Sophie Breum: Julegæster og andre Historier. 136 Sider. 35
Tolv Baumbachske Eventyr. 129 Sider. 15
Ibsens „Brand“ i episk Form. 264 Sider med Anm. 50
Grundtvig: Krønikerim. 306 Sider. 40
Eventyrskrinet. Ved Carl Ewald. III af LouisMoe. 1-5. 1.10
Nedsættelsen varer kun til Nov. 1914 og Antallet af Eksemplarer er begrænset. Man tilraades at bestille straks.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE, Blair, Nebr.